

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: JUDr. Z.V., proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem
Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 9.9.2013, čj.
DSH/14192/13**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou domává zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků čj. MMP/096334/13 ze dne 7.5.2013, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361 pro porušení § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.600,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že správní orgán I. stupně své rozhodnutí ze dne 7.5.2013 dodal zřejmě téhož dne jeho zmocněnci JUDr. J.K. Plná moc advokáta zanikla jejím odvoláním ke dni 13.5.2013, které bylo téhož dne doručeno žalobcem jak advokátovi, tak i správnímu orgánu. Dne 6.6.2013 žalobce obdržel od správního orgánu I. stupně vyrozumění, že ve věci bylo pravomocně rozhodnuto poté, co dne 14.5.2013 jeho bývalý zmocněnec převzal prostřednictvím datové schránky rozhodnutí, proti kterému nebyl podán žádný opravný prostředek, tudíž rozhodnutí nabylo právní moci dnem 30.5.2013. Proti tomuto

rozhodnutí podal žalobce odvolání dne 4.7.2013, které bylo jako opožděné zamítnuto. Žalobce měl za to, že došlo k pochybení při doručení rozhodnutí orgánu I. stupně jeho právnímu zástupci, když všechny zúčastněné strany byly včas obeznámeny se zánikem zastoupení. Pro doručení písemnosti prostřednictvím datové schránky je rozhodující okamžik, kdy se do datové schránky přihlásí adresát. Jelikož ke dni 14.5.2013 se JUDr. J.K. přihlásil, nikoliv však jako zmocněnec žalobce, měl žalobce za to, že mu nebyl dokument doručen, a tudíž i následná lhůta pro podání odvolání byla v rozporu se zákonem, když nebylo doručeno řádně žalobci, jako účastníku řízení.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že má za podstatné, že ke dni 7.5.2013, kdy správní orgán I. stupně vypravil dotčené rozhodnutí, byl žalobce v řízení zastoupen, neboť k vypovězení plné moci došlo až ke dni 13.5.2013. Podle žalovaného je nepodstatné, že k faktickému doručení došlo až poté, dne 14.5.2013. Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.4.2009, čj. **1 As 32/2009-58**, podle něhož *„soud považuje za správné závěry, podle nichž skutečnost, že dne 13.2.2008 došlo k vypovězení plné moci, ještě sama o sobě neznamená, že nemohlo být i po tomto datu rozhodnutí řádně doručeno tomuto zmocněnci. Nelze přitom souhlasit se stěžovatelem, že správní řád obsahuje komplexní úpravu dané problematiky. Ust. § 33 a § 34 správního řádu, regulující zastoupení na základě plné moci, neobsahují žádnou úpravu následků vypovězení plné moci. V takovém případě je zapotřebí analogicky aplikovat ustanovení jiných právních předpisů. Jak ze znění § 33b odst. 12 zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, tak z § 28 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu plyne, že vypovězení plné moci nabývá (v nynějším případě vůči správnímu orgánu) účinnosti až v momentu, kdy mu bylo oznámeno.“*

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 10.10.2012, podle něhož v tento den v 14:45 hod. byl žalobce jakožto řidič vozidla RZ ... kontrolován v Plzni v ulici Hálkova a bylo zjištěno, že nebyl za jízdy na sedadle připoután bezpečnostním pásem, ačkoliv je jím vozidlo vybaveno. Žalobce se vyjádřil do oznámení tak, že nesouhlasí s vyhodnoceným přestupkem a že byl připoután. Dále je součástí správního spisu i úřední záznam PČR ze dne 10.10.2012 a výpis z evidenční karty řidiče ze dne 13.11.2012. Dne 7.1.2013 se konalo před správním orgánem I. stupně ústní jednání, při němž byli vyslechnuti jako svědci pprap. M.V. a nstržm. I.V. Dále se konalo jednání dne 13.2.2013 a dne 18.3.2013, při němž vypovídala spolujezdkyně žalobce a jeho dcera A.V. Žalobce se k věci vyjádřil i při jednání dne 15.4.2013. Součástí správního spisu je i plná moc ze dne 3.1.2013, jíž žalobce pro řízení o přestupku zmocnil advokáta JUDr. J.K.

Rozhodnutím **správního orgánu I. stupně** ze dne 7.5.2013 byl žalobce uznán vinným z přestupku, přičemž toto rozhodnutí bylo doručeno prostřednictvím datové zprávy, která byla podána dne 7.5.2013 ve 14:41:08, kdy byla dodána do datové schránky příjemce JUDr. J.K. Dne 14.5.2013 v 11:05:55 hod. se přihlásila do datové schránky oprávněná osoba. Dne 13.5.2013 došlo správnímu orgánu podání žalobce z téhož dne, v němž žalobce správnímu orgánu I. stupně oznámil, že ke dni 13.5.2013 odvolal plnou moc udělenou zmocněnci v tomto řízení. Písemností ze dne 6.6.2013 vyrozuměl správní orgán I. stupně žalobce, že účinky vypovězení plné moci zmocněnci pro správní orgán nastávají okamžikem, kdy se o něm správní orgán dozví, tedy ke dni 13.5.2013. V rozhodnutí ve věci však bylo vydáno již

7.5.2013 a téhož dne také bylo doručeno zmocněnci do datové schránky, který jej převzal 14.5.2013. Rozhodnutí tak bylo podle sdělení správního orgánu I. stupně doručeno v souladu se zákonem a nabylo právní moci 30.5.2013. Podáním ze dne 4.7.2013, které došlo správnímu orgánu I. stupně téhož dne, žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které následně doplnil podáním ze dne 13.8.2013.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že žalobce byl v řízení zastoupen na podkladě generální plné moci ze dne 3.1.2013 JUDr. J.K. Napadené rozhodnutí tak bylo doručováno v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu žalobci cestou jeho právního zástupce. Bylo do datové schránky právního zástupce dodáno dne 7.5.2013. Dne 13.5.2013 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vypovězení plné moci, přičemž podle § 37 odst. 6 správního řádu je podání učiněno dnem, kdy správnímu orgánu I. stupně došlo. Tedy až ode dne 13.5.2013, kdy se správní orgán I. stupně o vypovězení plné moci dozvěděl, je na žalobce hleděno tak, že v řízení zastoupen není. Z toho důvodu podle žalovaného nezbývá než konstatovat, že v daném případě bylo právnímu zástupci žalobce napadené rozhodnutí dodáno do datové schránky v době, kdy byl žalobce zastoupen, a proto je doručení dne 14.5.2013, kdy se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba, účinné. Žalobci bylo napadené rozhodnutí cestou jeho právního zástupce řádně doručeno a je zcela bez významu, že k doručení došlo den poté, co žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil vypovězení plné moci pro zastupování. Od následujícího dne od doručení počala běžet 15 denní lhůta k podání odvolání, která skončila 29.5.2013. Dne 30.5.2013 napadené rozhodnutí nabylo právní moci. Odvolání bylo podáno žalobcem dne 4.7.2013, a proto odvolací správní orgán opožděné odvolání zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle **§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb.** soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) s tím, že žalovaný s takovým postupem souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žaloba není důvodná.

Žalobce v žalobě namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného závěru o opožděnosti odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Soud má za to, že na daný případ lze aplikovat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.4.2009 čj. **1 As 32/2009 – 58**, na který poukázal žalovaný ve vyjádření k žalobě.

Z cit. rozhodnutí NSS vyplývá, že „*usnesení Krajského soudu v Brně byla odmítnuta pro opožděnost žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.1.2008. Zásilka obsahující rozhodnutí žalovaného, zasláná zástupci stěžovatele, byla prokazatelně uložena na poště dne 14.2.2008. Napadené rozhodnutí žalovaného bylo dle krajského soudu doručeno žalobci fikcí dne 25.2.2008, kdy též nabylo právní moci. Osobně podaná žaloba byla doručena soudu dne 30.4.2008, tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty stanovené v § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002, soudní řád správní (dále jen "s. ř. s.")... Stěžovatel byl po určitou část řízení před správním orgánem zastoupen zmocněncem, a to na základě plné moci. Tuto plnou moc však stěžovatel ještě v průběhu řízení před správním orgánem zmocněnci vypověděl, a to dne 13.2.2008. Žalovaný vyznačil právní moc napadeného rozhodnutí ke dni 25.2.2008. Dle názoru stěžovatele tak učinil v rozporu se správním řádem, neboť rozhodl o vyznačení právní moci ke*

dni oznámení rozhodnutí osobě, která k přijetí takového oznámení již nebyla legitimována, v době, kdy byl o datu účinnosti výpovědi plné moci bezpochyby zpraven."

Nevyšší správní soud v označené věci odkázal na svůj rozsudek ze dne 18. 8. 2005, č. j. **2 Afs 202/2004 - 43** (všechna uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na stránkách www.nssoud.cz), podle něhož *"právní výklad prováděný k tomu specializovanými orgány nemá vést k praktickým důsledkům, jež se zásadně odlišují od běžného vnímání tohoto institutu ve společnosti. Jakkoliv totiž je institut doručování v právním řádu značně významný, operuje i s některými abstraktními termíny (např. tzv. fikce doručení) a má celou řadu konkrétních právních dopadů, nelze zároveň přehlížet fakt, že svojí podstatou se jedná o komunikační prostředek, kdy doručení slouží k seznámení účastníků konkrétního řízení s určitými úkony, provedenými (v daném případě) vrchnostenským orgánem. Jestliže tedy na straně jedné je nutno trvat na tom, aby bylo řádně doručováno, neboť v opačném případě účastníci řízení mohou být výrazně dotčeni na svých právech (včetně přístupu k soudu), na straně druhé nelze přijmout formalistický přístup těchto účastníků, dosahující svojí intenzitou až procesních obstrukcí, jehož důsledkem je faktické znemožňování efektivní činnosti orgánů ochrany práva."*

V označené věci Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že považuje za správné také závěry učiněné žalovaným a soudem, podle nichž skutečnost, že dne 13.2.2008 došlo k vypovězení plné moci udělené stěžovatelem zmocněnci, ještě sama o sobě neznamená, že nemohlo být i po tomto datu rozhodnutí týkající se stěžovatele řádně doručeno tomuto zmocněnci. Ustanovení § 33 a § 34 správního řádu, regulující zastoupení na základě plné moci, neobsahují žádnou úpravu následků vypovězení plné moci. V takovém případě je zapotřebí analogicky aplikovat ustanovení jiných právních předpisů. Jak ze znění § 33b odst. 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, tak z § 28 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, plyne, že vypovězení plné moci nabývá (v nynějším případě vůči správnímu orgánu) účinnosti až v momentu, kdy mu bylo oznámeno. Oznámení o vypovězení plné moci bylo stěžovatelem zasláno až 28.2.2009, tedy v ten samý den, kdy jeho zmocněnec na poště odmítl převzít předmětnou zásilku (uloženou a připravenou k převzetí již od 14.2.2009). Uvedené skutečnosti svědčí spíše o účelovosti jednání stěžovatele, než o snaze správního orgánu úmyslně jej poškodit nezákonným postupem. "

Podle názoru krajského soudu je namístě projednávanou věc posuzovat obdobně jako v cit. rozsudku Nejvyššího správního soudu, neboť se skutkový stav zásadně neodlišuje. V obou případech totiž došlo k zániku zastoupení po vydání rozhodnutí správního orgánu, po jeho vypravení a po uložení zásilky obsahující rozhodnutí, ale současně dříve, než zcela uplynula lhůta pro doručení zásilky. V tomto mezidobí bylo správnímu orgánu oznámeno vypovězení plné moci zmocněnci, kterému bylo doručováno. Pouze se jedná v daném případě o doručování prvostupňového rozhodnutí, a to prostřednictvím datové schránky. Jelikož však v daném případě byla zásilka doručena do datové schránky zmocněnce již 7.5.2013 a k zániku zastoupení došlo teprve 13.5.2013, měl žalobce (prostřednictvím svého zmocněnce) tři pracovní dny na případné vyzvednutí zásilky. Dále ani po vypovězení plné moci nic nebránilo zmocněnci v tom, aby se přihlásil do své datové schránky a o obsahu vyzvednuté zásilky informoval svého klienta. Nelze přehlédnout, že zmocněnec se do datové schránky přihlásil právě následující den po vypovězení plné moci, z toho důvodu se podle názoru soudu jeví

takové jednání účelovým stejně jako v popsané kauze projednávané NSS. Proto byl závěr správních orgánů o řádném doručení uplatněn podle soudu správně. Jiný výklad by umožňoval účastníkům řízení mařit doručování účelovými změnami právního zastoupení.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 28. srpna 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Kováříková